

Από την Αγία Πόλη αναφωνείται το Άγγελμα της χαράς (Πασχάλιο Μήνυμα Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ. Θεοφίλου)

/ [Πεμπουσία](#)

«Χαίρετε λαοί και αγαλλιάσθε
άγγελος εκάθισεν εις τον λίθον του μνήματος
αυτός ημάς ευηγγελίστατο ειπών
Χριστός ανέστη εκ νεκρών, ο σωτήρ του κόσμου
και επλήρωσε τα σύμπαντα ευωδίας.
Χαίρετε λαοί και αγαλλιάσθε».

(Στιχηρόν αναστάσιμον των Αίνων β ἤχου)

Ὁρθρος ἦν βαθύς τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων, τῆς πρώτης τῆς ἑβδομάδος, μετὰ τὴν σταύρωσιν καὶ τὴν ταφὴν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Τὸν ὄρθρον τούτον προλαβούσαι αἱ περὶ Μαριάμ γυναῖκες, αἱ συνακολουθήσασαι τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ γενόμεναι μάρτυρες τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ταφῆς Αὐτοῦ, ἐξήλθον πρὸς τὸ μνημεῖον, ἀπορούσαι καὶ διερωτώμεναι, ποῖος θὰ ἀποκυλίσῃ τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας αὐτοῦ, δια νὰ ἀλείψουν με μύρα τὸ σῶμα τοῦ ἐσταυρωμένου καὶ ἐνταφιασμένου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Φθάσασαι ὅμως εἰς τὸ μνημεῖον, ἐγένοντο μάρτυρες θεᾶς ἐκπάγλου καὶ θαυμαστῆς λίαν.

Εὔρον ἀποκεκλισμένον τὸν λίθον, ζεύγος δὲ ζωηφόρων ἀγγέλων ἐνδοθεν τοῦ μνημείου εβόα πρὸς αὐτάς «τι ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὧδε ἀλλὰ ἠγέρθη» (Λουκ. 24, 6). «Ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἐθήκαν αὐτόν(Μαρκ 16, 6)».

Τούτο ἦτο τὸ εὐαγγέλιον, τὸ χαρμόσυνον ἀγγελμα τοῦ τελεσιουργηθέντος ἔργου τοῦ Θεοῦ, δια τὴν ἀναγέννησιν, τὴν ἀνακαίνισιν, τὴν λύτρωσιν, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ο Μονογενής Υιός και Λόγος Αυτού, ο προσλαβών σάρκα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Αειπαρθένου και προσηλώσας την σάρκα ταύτην εκουσίως εις τον σταυρόν, αποθανών ως άνθρωπος επί του σταυρού και ταφείς ως θνητός, ανέστη τριήμερος εκ νεκρών τη δυνάμει του Πατρός Αυτού και τη ίδια Αυτού Θεϊκή δυνάμει.

Ο θάνατος ουκ έσχεν εξουσίαν επ' Αυτού. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός δια του ιδίου Αυτού θανάτου τον θάνατον επάτησε.

Διέλυσε τα δεσμά του Άιδου, διέρρηξε τας σφραγίδας του μνήματος και αφήκε τούτο κενόν μετά των οθονίων μόνον εις μαρτύριον της Αναστάσεως Αυτού.

Ουχ ήττον όμως την αγγελικήν οπτασίαν και αγγελίαν εβεβαίωσε μετ' ου πολύ δια της ίδιας Αυτού αναστασίμου παρουσίας ο εκ νεκρών αναστάς Κύριος.

Ενεφανίσθη μετά του εσταυρωμένου, ηλωμένου, λελαμπρυσμένου και τεθεωμένου αχράντου Αυτού σώματος εις πλείστας εμφανείας μετά την Ανάστασιν.

Υπήντησε αυτάς τας μυροφόρους γυναίκας εις τον κήπον του μνημείου, λέγων αυταίς «χαίρετε» (Ματθ. 28, 9).

Ενεφανίσθη εις τους μαθητάς Αυτού, συνηγμένους εις το υπερών, των θυρών κεκλεισμένων, ούσης οψίας τη ημέρα εκείνη τη μια των Σαββάτων και πάλιν μεθ'

ημέρας οκτώ, του Θωμά όντος μετ' αυτών (Ιωάνν. 20, 19-29).

Συνεπορεύθη μετά Λουκά και Κλεόπα προς Εμμαούς, ένθα και ηυλόγησε και επέδωσεν αυτοίς τον άρτον (Λουκ. 24, 30).

Έστη εν μέσω των μαθητών λαλούντων και προέτρεψεν αυτούς, όπως ψηλαφήσουν Αυτόν και βεβαιωθούν ότι ως Ενανθρωπήσας είχε «σάρκα και οστέα» και εζήτησε παρ' αυτών και έλαβε και έφαγε «ιχθύος οπτού μέρος και από μελισσίου κηρίου», (Λουκ. 24, 36 -44).

«Παραστήσας εαυτόν ζώντα εν πολλοίς τεκμηρίοις μετά το παθείν» (Πραξ. 1,3), την τεσσαρακοστήν από της Αναστάσεως ημέραν, των μαθητών βλεπόντων, επήρθη ενδόξως εις τον ουρανό και εκάθισεν εκ δεξιών του Πατρός Αυτού το εν τη Ενανθρωπήσει πρόσλημμα ημών και εθέωσεν αυτό.

Εκείθεν απέστειλεν ημίν παρά του Πατρός Παράκλητον άλλον, το Πνεύμα της αληθείας, το Πνεύμα Αυτού το Άγιον, το οποίον εφώτισε τους αγίους Αυτού μαθητάς και αποστόλους και ίδρυσε την Εκκλησίαν, το Σώμα Αυτού το Άγιον.

Ίδρυσε ταύτην και προώρισε, ίνα αύτη συνεχίζη επί της γης το αγιαστικόν και σωστικόν Αυτού έργον. Να αποτελή φανέρωσιν της εληλυθυίας και ερχομένης Αυτού βασιλείας εν τω κόσμω. Να κηρύττη το Ευαγγέλιον Αυτού έως εσχάτου της γης.

Να παρέχη άφεσιν αμαρτιών εν τη δοθείση αυτή παρ' Αυτού εξουσία.

Να κηρύττη εις την άγνοιαν του κόσμου την γνώσιν του προσώπου Αυτού. Ότι Αυτός εστιν «η οδός και η αλήθεια και η ζωή», (Ιωάν. 14, 4).

Να εξασκή έργον φιλανθρωπίας προς ενδεείς, πρόσφυγας, ναυαγούς και αστέγους, παραδειγματιζομένη εξ Εκείνου, ο Οποίος «ουκ είχε που την κεφαλήν κλίνη», (Ματθ. 8, 20).

Εν τη δυνάμει των λόγων Αυτού, «λάβετε, φάγετε και πίετε εξ αυτού πάντες» και εν τη επικλήσει του Αγίου Πνεύματος να μεταδίδη το σώμα Αυτού το άχραντον και το αίμα Αυτού το τίμιον εις άφεσιν αμαρτιών και ζωήν αιώνιον.

Να αντιπαραθέτη εις την μανίαν της πολεμικής βίας και εις το παράλογον των νεοφανών τρομοκρατικών καταστροφικών ενεργειών τον λόγον Αυτού της θυσιαστικής αγάπης και συνδιαλλαγής, «Πάτερ άφες αυτοίς», (Λουκ. 23, 34) και «εγώ δε λέγω υμίν αγαπάτε τους εχθρούς υμών και προσεύχεσθε υπέρ των διωκόντων υμάς», (Ματθ. 5, 44).

Η Εκκλησία των Ιεροσολύμων, Σιών η Αγία, η λαχούσα παρά του Ιδρυτού αυτής την διακονίαν Αυτού και του λυτρωτικού έργου Αυτού εις τους τόπους, εις τους οποίους Ούτος σαρκί εμφανερώθη και δη εις τον ζωοδόχον Αυτού τάφον, το Ιερόν Κουβούκλιον το οποίον και ηυλογήθη προσφάτως, όπως αναστηλώση, εύχεται εις το χριστεπώνυμον πλήρωμα αυτής οπουδήποτε γης και εις τους τιμώντας αυτήν ευλαβείς προσκυνητάς την υπομονήν εις τέλος και την καρποφορίαν εν υπομονή, την δύναμιν και την ελπίδα της αναστάσεως ως αντίδοτον εις τας αντιξοότητας και τας θλίψεις, την όντως ειρήνην του Αναστάντος Ιησού Χριστού, την υγιείαν και τήν ευημερίαν και χαρμόσυνον αναστάσιμον πασχάλιον περίοδον, αναφωνούσα εν χαρά ανεκλαλήτω το «Χριστός ανέστη».

Εν τη Αγία Πόλει Ιερουσαλήμ, ΠΑΣΧΑ 2017

Μετά Πατρικών ευχών και Πατριαρχικών ευλογιών,

Διάπυρος προς Κύριον ευχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ

Πατριάρχης Ιεροσολύμων